

Dokument ze zasedání

B8-0096/2019

6.2.2019

NÁVRH USNESENÍ

předložený na základě otázky k ústnímu zodpovězení B8-0005/2019

v souladu s čl. 128 odst. 5 jednacího řádu

o odmítavých reakcích vůči ženským právům a rovnosti žen a mužů v EU
(2018/2684(RSP))

João Pimenta Lopes

za Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Usnesení Evropského parlamentu o odmítavých reakcích vůči ženským právům a rovnosti žen a mužů v EU (2018/2684(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na otázku Komisi o odmítavých reakcích vůči ženským právům a rovnosti žen a mužů v EU (O-000135/2018 – B8-0005/2019),
 - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví,
 - s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (SFEU), zejména na její články 8 a 153 (o rovnosti mezi muži a ženami), články 10 a 19 (o zákazu diskriminace) a články 6, 9 a 168 (o zdraví),
 - s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, zejména na články 2 a 3 této Smlouvy, v nichž je stanovena zásada rovnosti žen a mužů a zákaz diskriminace jako jedna ze základních hodnot Unie,
 - s ohledem na Listinu základních práv, a zejména na článek 21 (o zákazu diskriminace), 23 (o rovnosti žen a mužů) a 35 (o ochraně zdraví) této Listiny,
 - s ohledem na Pekingskou deklaraci a akční platformu ze září 1995 a na mezinárodní konferenci o populaci a rozvoji (káhirska konference) ze září 1994 a její akční program a na výstupy příslušných hodnotících konferencí,
 - s ohledem na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP),
 - s ohledem na Úmluvu OSN o odstranění diskriminace žen (CEDAW),
 - s ohledem na Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva),
 - s ohledem na závěry výročního kolokvia o základních právech s názvem „Práva žen v neklidné době“ z roku 2017, které uspořádala Komise,
 - s ohledem na čl. 128 odst. 5 a čl. 123 odst. 2 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že odmítavé reakce lze popsat jako odpor k pokrokové společenské změně, regresi s ohledem na získaná práva nebo jako zachování nerovnoprávného statu quo, a vzhledem k tomu, že odpor vůči ženským právům a rovnosti žen a mužů je obzvláště znepokojující; vzhledem k tomu, že takovýto odpor mohou projevovat osoby bez ohledu na sociální původ nebo věk, může být formální i neformální povahy a může zahrnovat pasivní či agresivní strategie na boj proti dalšímu pokroku snahou o změnu právních předpisů a politik, což by v konečném důsledku omezilo práva, kterých již občané nabyli; vzhledem k tomu, že tento odpor je provázen šířením falešných zpráv a škodlivých stereotypních názorů;

- B. vzhledem k tomu, že v případě práv žen se jedná o lidská práva;
- C. vzhledem k tomu, že míra rovnosti žen a mužů je často ukazatelem zhoršující se situace v oblasti základních práv a hodnot, včetně demokracie a zásad právního státu v dané společnosti, a slouží jako první varování; vzhledem k tomu, že snaha o omezení nebo podkopání práv žen je často známkou širšího společenského konfliktu;
- D. vzhledem k tomu, že na základě mezinárodního práva a smluv EU přijaly všechny členské státy závazky a povinnost respektovat, zaručovat, chránit a dodržovat základní práva a práva žen;
- E. vzhledem k tomu, že rovnost žen a mužů je základní hodnotou EU; vzhledem k tomu, že právo na rovné zacházení a nediskriminaci je základním právem, které je zakotveno ve Smlouvách a mělo by být uplatňováno v právních předpisech, v praxi, v judikatuře i v každodenním životě;
- F. vzhledem k tomu, že Unie má podle článku 8 SFEU v rámci veškeré své činnosti usilovat o odstranění nerovností a podporovat rovnost žen a mužů;
- G. vzhledem k tomu, že index rovnosti žen a mužů poukazuje na přetrvávající nerovnosti a na to, že od roku 2005 do roku 2015 bylo dosaženo pouze zanedbatelného pokroku; vzhledem k tomu, že v mnoha členských státech je stále zapotřebí výrazného pokroku, aby se vytvořila genderově rovnoprávná společnost, v níž budou ženy i muži ve všech oblastech života a práce stejně zastoupeni a respektováni a v níž se budou cítit stejně bezpečně; vzhledem k tomu, že z působení opatření na zajištění rovnosti žen a mužů mají prospěch všichni občané a že jejich důsledky mají pozitivní vliv na celou společnost; vzhledem k tomu, že pokud v otázkách práv žen nebudeme postupovat kupředu, půjdeme nazpět;
- H. vzhledem k tomu, že vytvoření politiky rovnosti pohlaví se musí opírat o přístup k rovným příležitostem pro ženy i muže a současně musí podporovat ženy usilující o sladění pracovního a rodinného života;
- I. vzhledem k tomu, že pokrok při zajišťování rovnosti žen a mužů a prosazování práv žen není automatický ani lineární; vzhledem k tomu, že ochrana a prosazování rovnosti žen a mužů vyžaduje neustálé úsilí;
- J. vzhledem k tomu, že diskriminace žen může mít nejrůznější podobu, včetně strukturální a ekonomické diskriminace, která může být skrytá a nemusí se projevovat právě proto, že je všudypřítomná;
- K. vzhledem k tomu, že v tomto desetiletí jsme svědky viditelného a organizovaného útoku na celosvětové i evropské úrovni proti rovnosti žen a mužů a právům žen, a to i v EU, a zejména se tento jev projevuje v řadě členských států;
- L. vzhledem k tomu, že tento odmítavý postoj lze vysledovat i na úrovni EU a že je i nadále politováníhodná skutečnost, že na začátku tohoto legislativního období Komise rozhodla, že už nebude provádět stávající strategii na podporu rovnosti žen a mužů;
- M. vzhledem k tomu, že hlavní cíle těchto odmítavých reakcí vůči ženským právům a

rovnosti žen a mužů se jeví být ve všech zemích stejné a zahrnují klíčové oblasti institucionálního a strategického rámce pro rovnost žen a mužů a práva žen, jako je genderový mainstreaming, sociální zabezpečení a ochrana zaměstnanců, vzdělávání, sexuální a reprodukční zdraví a práva, prevence a potírání násilí na ženách a násilí na základě pohlaví, práva osob LGBTI+, přítomnost žen v pozicích, které přijímají politická rozhodnutí, a prostor pro působení ženských organizací jiných lidskoprávních organizací a hnutí a jejich odpovídající financování; vzhledem k tomu, že organizace a jednotlivci vystupující proti lidským právům mají prostřednictvím svých strategií za cíl zvrátit stávající právní předpisy v oblasti základních lidských práv týkající se: sexuality a reprodukce, jako je právo na přístup k moderní formě antikoncepce, technikám asistované reprodukce nebo právo na bezpečný potrat; rovnosti lesbických, gay, bisexuálních, transsexuálních nebo intersexuálních (LGBTI+) osob; přístupu k výzkumu kmenových buněk; a práva na změnu pohlaví bez obavy z právních následků;

- N. vzhledem k tomu, že ženy jsou zvláště dotčeny nejistým zaměstnáním a různými formami atypické práce; vzhledem k tomu, že v letech 2008–2014 výrazně stoupla nezaměstnanost v důsledku hluboké hospodářské krize v EU a že v roce 2014 byla nezaměstnanost žen (10,4 %) stále vyšší než nezaměstnanost mužů (10,2 %); vzhledem k tomu, že hospodářská krize dolehla na celou Evropskou unii a že zejména venkovské oblasti čelí obrovské nezaměstnanosti, chudobě a vylidňování, které dopadají zejména na ženy;
- O. vzhledem k tomu, že ženské organizace a skupiny a obránci ženských práv působili v posledním desetiletí jako katalyzátory a hnací síla legislativních a politických změn při rozvíjení a zavádění ženských práv v praxi; vzhledem k tomu, že v důsledku restriktivních kritérií a administrativní zátěže čelí velkým problémům v přístupu k finančním prostředkům, jakož i stále nepřátelštějšímu prostředí, které jim již neumožňuje efektivně vykonávat jejich poslání ve veřejném zájmu;
- P. vzhledem k tomu, že mnohé členské státy dosud ani neratifikovaly, ani neprovedly Istanbulskou úmluvu a že v Evropské unii existují státní omezení přístupu k sexuálním a reprodukčním právům;
- Q. vzhledem k tomu, že v první polovině roku 2018 se v několika zemích EU objevily odmítavé reakce vůči Istanbulské úmluvě a otevřel se prostor pro verbální projevy nenávisť, jejichž terčem byly zejména osoby LGBTI+; vzhledem k tomu, že se Rada ani Evropská rada proti této reakci nikdy nepostavily;
- R. vzhledem k tomu, že v roce 2017 Rada Evropy varovala, že sexuální a reprodukční práva žen jsou ohrožena, jelikož několik jejích členů usilovalo o zpřísnění právních předpisů týkajících se přístupu k přerušování těhotenství a antikoncepci; vzhledem k tomu, že se ve společném prohlášení, které v srpnu 2018 vydal Výbor OSN pro odstranění diskriminace žen (CEDAW) a Výbor OSN pro práva osob se zdravotním postižením (CRPD), obdobně zdůrazňuje, že přístup k bezpečnému a zákonnému ukončení těhotenství a souvisejícím službám a informacím představuje nezbytný aspekt reprodukčního zdraví žen, a zároveň se na země apeluje, aby přestaly jednat zpátečnický, pokud jde o sexuální a reprodukční práva žen a dívek, protože to ohrožuje jejich zdraví a život; vzhledem k tomu, že Parlament uznal, že odepření zaručeného a legálního přístupu k přerušování těhotenství představuje násilí na ženách;

- S. vzhledem k tomu, že v některých členských státech se organizace aktivně vystupující proti sexuálním a reprodukčním právům žen těší plné podpoře vlády v podobě veřejného financování, což jim umožňuje organizovat koordinované činnosti na mezinárodní a evropské úrovni;
- T. vzhledem k tomu, že sexuální výchova a vzdělávání k rovnosti pohlaví a v oblasti vztahů, které by splňovaly normy Světové zdravotnické organizace v oblasti sexuálního vzdělávání a řídily se jejím akčním plánem pro sexuální a reprodukční zdraví, se neposkytují ve všech členských státech, což znamená, že pokulhávají za mezinárodními požadavky; je zneklidněn rostoucím odporem k takovému vzdělávání a stigmatizací osob, které se ho účastní, ze strany některých politických hnutí, přičemž tento odpor je v řadě členských států často vyvolán dezinformačními kampaněmi týkajícími se obsahu sexuální výchovy a stojí v cestě poskytování takového informativního, důležitého a inkluzivního vzdělávání pro všechny;
- U. vzhledem k tomu, že v důsledku staletých patriarchálních struktur dochází na celém světě k útlaku žen, k potlačování jejich práv a k zachování nerovností mezi ženami a muži; vzhledem k tomu, že k překonání těchto struktur je zapotřebí si poradit s nejrůznějšími mocenskými pozicemi a mechanismy na celém světě;
- V. vzhledem k tomu, že prosazování rovnosti žen a mužů a investice do žen se vyplácejí celé společnosti, jelikož ženy, které mají ekonomické zdroje a příležitost zaujmout vedoucí pozice, budou investovat do zdraví, výživy, vzdělání a blaha svých dětí a rodin;
1. naléhavě vyzývá Komisi a členské státy, aby i nadále odhodlaně ctily své závazky v oblasti rovnosti žen a mužů, práv osob LGBTI+ a práv žen, včetně práv nejzranitelnějších menšin, a přiznávaly těmto oblastem vysokou prioritu; připomíná všem členským státům jejich závazek dodržovat práva žen a prosazovat rovnost žen a mužů; vyzývá ke všeobecnému odsouzení diskursů a opatření, která podřívají práva žen, jejich nezávislost a emancipaci v každé oblasti; konstatuje, že významným způsobem, jak bojovat proti těmto odmítavým reakcím, je aktivní prosazování rovnosti žen a mužů založené na právech a obecně na začleňování genderového hlediska;
 2. konstatuje, že povaha, intenzita a dopady odmítavých reakcí vůči právům žen se v různých zemích a regionech liší, přičemž v některých případech zůstalo u rétoriky, zatímco jinde se tyto reakce proměnily v konkrétní opatření a iniciativy; vzhledem k tomu, že odmítavé reakce jsou přesto patrné téměř ve všech členských státech; zastává názor, že tyto reakce jsou také formovány diskusí a politickými rozhodnutími;
 3. podotýká, že nejzranitelnější vůči tomuto odmítavému postoji jsou především ženy z menšinových skupin, včetně genderových a sexuálních, etnických a náboženských menšin;
 4. zdůrazňuje, že rovnosti žen a mužů nelze dosáhnout, aniž by se rovných práv dostalo všem ženám, včetně žen z náboženských a etnických menšinových skupin, které se potýkají s nerovnostmi z důvodu příslušnosti ke dvěma či více skupinám;
 5. odsuzuje změnu významu a zaměření politiky rovnosti žen a mužů, pokud jde o rodinnou a mateřskou politiku, k čemuž dochází v některých členských státech; poukazuje na to, že to platí pouze pro určité skupiny a nepředstavuje to inkluzivní

přístup; dále upozorňuje na to, že tato politika nemá za cíl udržitelnou strukturální změnu, která by vedla k udržitelnému zlepšení v oblasti práv žen a k jejich rovnému postavení;

6. vyzývá členské státy, aby zajistily ochranu práv žen a osob LGBTI+ a uznaly je jako zásady rovnosti v rámci demokracie a právního státu; domnívá se však, že k dosažení rovnosti žen a mužů nestačí zakotvení práv žen v právních předpisech a že ho nelze dosáhnout, pokud členské státy neprovedou, nepřijmou a konečně nezavedou do praxe a nebudou prosazovat dotčené právní předpisy, aby se plně chránila práva žen; lituje, že se k právům žen nepřistupuje holisticky jako k hlavní zásadě všech vnitrostátních a evropských veřejných politik, a to včetně příslušného rozpočtu; má za to, že řešením, jak předcházet odmítavým postojům, jsou investice do vzdělávání; vyzývá Komisi a členské státy, aby posílily informovanost veřejnosti o významu a přínosech ochrany práv žen a rovnosti žen a mužů a odstranění genderových stereotypů pro společnost a aby dále podporovaly rozvoj a šíření výzkumu založeného na důkazech a informací v oblasti práv žen;
7. vyzývá všechny členské státy, aby přijaly závazky vyplývající z mezinárodních smluv a úmluv a řídily se jimi, a též aby se řídily zásadami zakotvenými v jejich základních právních předpisech, jelikož se jedná o prostředek k zajištění dodržování a posilování práv menšin a práv žen, včetně práv spojených se sexuálním a reprodukčním zdravím a obecně včetně rovnosti žen a mužů;
8. zdůrazňuje, že prevence a potírání veškerých forem násilí páchaného na ženách, včetně tradičních škodlivých praktik a násilí na základě pohlaví, i nadále čelí řadě překážek; je znepokojen různými formami násilí, které zesílily, jako jsou sexistické verbální projevy nenávisti a projevy vyvolané strachem z osob LGBTI, nenávist k ženám a násilí on-line, včetně obtěžování a pronásledování (stalkingu), ale také násilí na ženách na pracovišti nebo v souvislosti s obchodováním s lidmi a prostitutí; připomíná, že je nutné provést preventivní a ochranná opatření pro ženy a dívky čelící násilí na základě pohlaví a že je třeba postavit pachatele před soud a současně zajistit, aby byly azylové domy pro ženy dostatečně financovány, podporovány a měly dostatek personálu; připomíná, že je stěžejní uplatňovat směrnici o právech obětí, směrnici o evropském ochranném příkazu a směrnici proti obchodování s lidmi; zdůrazňuje, že je nutné bojovat proti nedostatku srovnatelných údajů, aby bylo možné informovat osoby zodpovědné za přípravu politik o tomto novém vývoji situace; vyzývá k tomu, aby i nadále byly na úrovni EU a členských států zahajovány kampaně na zvýšení informovanosti veřejnosti o boji proti násilí na základě pohlaví a domácímu násilí;
9. vyzývá poslance, aby prokázali svou netoleranci vůči sexistickým verbálním projevům nenávisti na plenárních zasedáních změnou jednacího řádu tak, aby obsahoval zákaz takových projevů;
10. opětovně vyzývá k provedení co nejúčinnějších opatření pro boj proti sexuálnímu obtěžování v Evropském parlamentu za účelem dosažení skutečné rovnosti žen a mužů; vyzývá k provedení externího auditu s cílem určit nejlepší pravidla, která mají být zavedena, k povinnému školení na téma „Respekt a důstojnost v práci“ pro všechny zaměstnance Parlamentu včetně poslanců a k znovuvytvoření dvou výborů odpovědných za potrestání obtěžování tak, aby zahrnovaly nezávislé odborníky a

respektovaly rovnost;

11. domnívá se, že práce s muži představuje důležitou součást prosazování rovnosti žen a mužů a odstranění násilí na ženách;
12. odsuzuje kampaň proti Istanbulské úmluvě, která je namířena proti násilí páchanému na ženách, a mylnou interpretaci této úmluvy; je znepokojen odmítnutím normy stanovící nulovou toleranci k násilí páchanému na ženách a násilí na základě pohlaví, na níž panuje silný mezinárodní konsenzus; uvádí, že se nyní zpochybňuje samotná podstata zásad lidských práv, rovnosti, nezávislosti a důstojnosti; vyzývá Radu, aby sjednala ratifikaci Istanbulské úmluvy a její plné provedení ze strany EU a aby prosazovala její ratifikaci ze strany všech členských států;
13. konstatuje, že domácí násilí se v některých státech považuje za nejrozšířenější formu násilí, a vyjadřuje znepokojení nad rostoucím počtem žen, které čelí domácímu násilí;
14. konstatuje, že oběti násilí na základě pohlaví, včetně domácího násilí, mají navzdory právním předpisům o boji proti všem formám násilí často omezený přístup ke spravedlnosti a řádné ochraně a že zákony nejsou dostatečně uplatňovány a prosazovány; vyzývá členské státy, aby zajistily, aby se všem obětem násilí na základě pohlaví a domácího násilí dostalo právní pomoci zohledňující rovnost pohlaví, aby se předešlo opakované viktimizaci a aby došlo k potrestání viníků, a aby zajistily lepší hlášení výskytu těchto trestných činů;
15. poukazuje na znepokojivou tendenci omezit prostor pro činnost občanské společnosti ve světě i v Evropě a k větší kriminalizaci, byrokratizaci a omezení finančních prostředků pro organizace zabývající se problematikou základních práv, včetně organizací a aktivistů bránících práva žen;
16. vyjadřuje svou silnou podporu a solidaritu obecně rozšířeným iniciativám, včetně iniciativ na základní občanské úrovni, které usilují o rovnost žen a mužů prosazovanou ženskými organizacemi a hnutími; zdůrazňuje, že je třeba poskytovat setrvalou finanční podporu, aby se zajistilo pokračování výkonu jejich činnosti; žádá proto, aby členské státy a EU navýšily finanční prostředky na finanční nástroje, které jsou těmto organizacím k dispozici; trvá na tom, že přístup k těmto fondům musí zahrnovat méně byrokracie a neměl by být diskriminační, pokud jde o cíle a činnosti organizací;
17. je proto znepokojen zprávami o krácení finančních prostředků pro organizace bojující za práva žen a azylové domy v některých členských státech, jako se nyní děje například v Itálii a Rakousku;
18. vyzývá členské státy, aby poskytovaly dostatečné finanční zdroje k provádění nástrojů pro boj proti všem formám násilí, a zejména proti násilí páchanému na ženách;
19. poukazuje na to, že v některých členských státech se objevují tendence vybudovat paralelní systém nevládních organizací, který se skládá z osob a organizací, jež mají blízko k vládě; zdůrazňuje, že je důležité mít kritický a různorodý systém nevládních organizací, a to jak z hlediska práv žen a jejich rovného postavení, tak i z hlediska dalšího rozvoje celé společnosti;

20. vyzývá Komisi a členské státy, aby přezkoumaly své mechanismy pro rozdělování, monitorování a vyhodnocování finanční podpory a aby zajistily, že jsou tyto mechanismy citlivé vůči genderovým otázkám a reagují na problémy, kterým konkrétní organizace a hnutí, zejména ty malé a střední, v této době odmítavého postoje čelí, a aby ve vhodných případech použily nástroje, jako je posouzení dopadů na rovnost žen a mužů a genderové rozpočtování; vyzývá Komisi a členské státy, aby navýšily financování vyčleněné na ochranu a prosazování práv žen a rovnosti žen a mužů, včetně sexuálního a reprodukčního zdraví a práv v EU a ve světě;
21. vyzývá Komisi, aby se nezdráhala přijímat právní předpisy týkající se prostituce, neboť síť obchodníků s lidmi využívá výhod jednotného trhu, a aby zavedla právní předpisy o poskytování finanční pomoci umožňující obětem obchodování s lidmi a pohlavního vykořisťování únik z prostituce;
22. vyzývá Komisi, aby do příští strategie v oblasti veřejného zdraví začlenila prosazování a zlepšování sexuálního a reprodukčního zdraví a práv;
23. poukazuje na to, že v řadě členských států mají dlouhodobé dopady úsporných opatření nepříznivý vliv na ekonomickou situaci žen a na dosažení rovnosti žen a mužů, neboť v jejich důsledku roste nezaměstnanost, deregulace trhu práce, zvýšená nejistota zaměstnání a nízké platy, což postihuje zejména ženy, zatímco ženy dále připravují o jejich práva škrty ve veřejných službách, zejména ve zdravotnictví a vzdělávání i v sociálních dávkách;
24. vyzývá členské státy, aby ukončily a změnily úsporná opatření a škrty, které se vztahují na programy podpory rovnosti pohlaví, veřejných služeb a zejména poskytování zdravotní péče v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví;
25. lituje toho, že v některých členských státech je délka mateřské dovolené podřízena ekonomické sféře, bez ohledu na sociální a zdravotní aspekty této skutečnosti jak pro ženy, tak pro děti;
26. připomíná, že zajištění rovnosti žen a mužů a řešení otázky rozdílů v odměňování a v důchodech žen a mužů má pro rodiny a společnost výrazné sociální a ekonomické výhody;
27. vyzývá k vytvoření cílených iniciativ pro ekonomické osamostatnění žen a k řešení problematiky genderové segregace a přístupu žen na trh práce, a to zejména v oblastech, jako je podnikání žen, digitalizace a přírodní vědy, technologie, inženýrství a matematika, s cílem bojovat proti digitální propasti mezi ženami a muži;
28. zdůrazňuje, že je nutné zvýšit nezávislost žen a umožnit jim účast na rozhodovacím procesu a ve vedení, tak aby došlo ke zpochybnění negativních stereotypů;
29. vyzývá k přijetí skutečných kroků, které odstraní rozdíly v odměňování žen a mužů, jež mají negativní dopad na sociální a hospodářské postavení žen;
30. zdůrazňuje, že je nutné dále zlepšit sběr údajů podle pohlaví v oblastech, jako je neformální zaměstnávání, podnikání a přístup k financování, přístup ke zdravotnickým službám, násilí na ženách a neplacená práce; zdůrazňuje, že k tvorbě informovaných

politik založených na důkazech je potřeba sbírat a využívat kvalitní údaje a důkazy;

31. s politováním konstatuje, že genderové rozpočtování se v nařízení o víceletém finančním rámci na období 2021–2027 neuznává jako horizontální zásada, a vyzývá Radu, aby toto nařízení urychleně změnila, a potvrdila tak své odhodlání zajistit rovnost žen a mužů; vyzývá Komisi a členské státy, aby uplatňovaly rozpočtové přístupy zohledňující rovnost žen a mužů takovým způsobem, který výslovně sleduje, jaký poměr veřejných finančních prostředků je zaměřen na ženy a na boj proti odmítavému stanovisku k otázce rovnosti pohlaví, a zároveň zajišťuje, aby se v rámci veškerých opatření zaměřených na uvolňování prostředků a přidělování výdajů podporovala rovnost žen a mužů;
32. poukazuje na to, že genderový mainstreaming je součástí celkové strategie v oblasti rovnosti žen a mužů, a zdůrazňuje proto, že závazek orgánů a institucí EU má v této oblasti zásadní význam; s politováním v této souvislosti konstatuje, že na úrovni EU nebyla přijata žádná strategie v oblasti rovnosti žen a mužů na období 2016–2020, což vedlo k tomu, že se ze Strategického závazku ohledně rovnosti žen a mužů stal pouhý pracovní dokument útvarů Komise; opětovně po Komisi požaduje, aby přijala strategii EU v oblasti práv žen a rovnosti žen a mužů;
33. naléhavě vyzývá Radu, aby odblokovala jednání o směrnici o genderové vyváženosti mezi jinými než výkonnými řediteli společností kótovaných na burze (tzv. směrnice o ženách v řídicích a dozorčích orgánech), tak aby došlo ke změně významné nerovnováhy mezi ženami a muži v hospodářských rozhodovacích pozicích na nejvyšší úrovni;
34. naléhavě vyzývá Radu, aby odblokovala jednání o směrnici o uplatňování zásady rovného zacházení mimo trh práce bez ohledu na věk, zdravotní postižení, sexuální orientaci nebo náboženské přesvědčení, jejímž cílem je rozšířit ochranu před diskriminací prostřednictvím horizontálního přístupu;
35. opakuje svou výzvu Komisi, aby přezkoumala přepracované znění směrnice 2006/54/ES, a naléhavě vyzývá k provedení řádných legislativních návazných kroků s ohledem na doporučení Komise z roku 2014 ohledně transparentnosti platů s cílem snížit přetrvávající rozdíly v odměňování žen a mužů;
36. vyjadřuje politování nad tím, že se zastavila práce na směrnici o mateřské dovolené;
37. vyzývá Komisi, aby vypracovala přehledný ucelený plán, jak dosáhnout rovnosti žen a mužů a zajistit ochranu rovných práv žen, včetně odstranění všech forem násilí na ženách;
38. vyzývá Komisi, aby pozorně sledovala prosazování rovnosti žen a mužů a stav v této oblasti v nejvíce postižených členských státech se zvláštním zřetelem k institucionálnímu, politickému a legislativnímu rámci;
39. vyjadřuje své znepokojení nad tím, že odpůrci reprodukčních práv a reprodukční nezávislosti žen mají významný vliv na vnitrostátní zákonodárství a politiku, zejména pak v některých členských státech, a snaží se dále omezovat práva žen na zdraví a jejich reprodukční práva, zejména pokud jde o přístup k plánovanému rodičovství a

antikoncepci, jakož i o pokusy o omezení nebo ukončení práva na dobrovolné ukončení těhotenství; znovu zdůrazňuje, že je třeba přijmout politiky na ochranu mateřství a otcovství, které zaručí silnou ochranu na pracovišti a dobré životní podmínky, spolu s politikami, které budou poskytovat infrastrukturu na podporu rodiny, předškolní zařízení a domácí péči pro nemocné nebo seniory;

40. žádá Komisi, aby do své strategie pro boj proti falešným zprávám zahrnula kapitolu věnovanou chybným informacím o potratech;
41. kriticky se staví ke zneužívání feminismu a boje za práva žen k rasistickému štvání;
42. doporučuje, aby členské státy zajistily poskytování sexuální výchovy a výchovy v oblasti vztahů všem mladým lidem; je přesvědčen, že širší vzdělávací strategie jsou klíčovým nástrojem k tomu, aby se zabránilo všem formám násilí, zejména násilí na základě pohlaví, a to především v období dospívání;
43. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Komisi a Radě.